

“He viscut en un món prudent i ple de suspicàcies que no m’agrada. M’agrada la gent decidida i rotunda i fins i tot mal gènit.”

Títol: Dietari de prudències

Lloc i any d’edició: Barcelona, 1982

Editorial i obra: La llar del llibre, Dietari de prudències, p. 9

“M’agrada veure’m reflectida en els ulls de l’altra gent, en el mirall de les coses, en el contacte directe amb les mans de les persones, per això tinc una idea molt col·lectiva de la intimitat, per això, per parlar de mi he de parlar dels altres.”

Títol: Dietari de prudències

Lloc i any d’edició: Barcelona, 1982

Editorial i obra: La llar del llibre, Dietari de prudències, p. 10

“Ara vinc de viatge amb el ulls plens de paisatge llegit. Viure i escriure és una sola cosa i llegir també. Hem viscut tan plens d’experiències llegides que no hi ha racó que no sigui una tornada.”

Títol: Dietari de prudències

Lloc i any d’edició: Barcelona, 1982

Editorial i obra: La llar del llibre, Dietari de prudències, p.138

“Així que es converteix en paraules, el paisatge deixa de ser llunyà per esdevenir una experiència plena, farcida, amb el llast del pes immens de les idees.”

Títol: Dietari de prudències

Lloc i any d'edició: Barcelona, 1982

Editorial i obra: La llar del llibre, Dietari de prudències, p.139

“Jo posaria sempre com el símptoma més clar de l'exercici de la llibertat precisament això: no haver de mentir.”

Títol: Dietari de prudències

Lloc i any d'edició: Barcelona, 1982

Editorial i obra: La llar del llibre, Dietari de prudències, p. 184

“La veritat necessita ser dita perquè si no es diu no existeix. No existeix una veritat interior diferent de la veritat que es parla, i així hem après a mentir-nos, a simular, a tenir por del risc de les paraules.”

Títol: Dietari de prudències

Lloc i any d'edició: Barcelona, 1982

Editorial i obra: La llar del llibre, Dietari de prudències, p. 185

“Quan sento explicar algun lletraferit que això d’escriure el fa patir molt, i usa la metàfora del part i dels dolors del part, em quedo meravellada. Si a mi escriure em costés el més lleuger dolor, paraula d’honor que deixaria d’escriure.”

Títol: Dietari de prudències
Lloc i any d’edició: Barcelona, 1982
Editorial i obra: La llar del llibre, Dietari de prudències, p. 186

“Escriure no és més que buscar a les palpentos el món real.”

Títol: La pluja als vidres
Lloc i any d’edició: Barcelona, 1994
Editorial i obra: Columna, Obra completa 2, p. 213

“M’agrada molt fer comèdia i escriure m’ha semblat sempre una manera de fer comèdia.”

Títol: Mala memòria
Lloc i any d’edició: Barcelona, 1997
Editorial i obra: Columna, Obra completa 6, p. 331

“La memòria dels altres i la meva s’haurien d’enllaçar en algun moment o en algun punt. Tots tenim dret a recordar; no tenim altra manera de viure. Em moriré definitivament quan ja no pugui recordar.”

Títol: Mala memòria

Lloc i any d’edició: Barcelona, 1997

Editorial i obra: Columna, Obra completa 6, p. 333

“La veritat, de vegades m’enfado molt per la situació de la dona, però no em canviaria per l’altre sexe de cap manera. Realment he estat i sóc feliç i penso ser-ho... de ser una dona.”

“Jo crec que la humanitat hauríem de saber treure, de cada moment de la nostra existència, la vellesa, l’experiència, la diversió... totes aquestes coses que dóna cada edat. I aleshores podríem viure millor i amb més capacitat de suportar-nos entre tots.”

"Malgrat la força aclaparadora dels tants per cent i de les estadístiques, els costums trontollen i es modifiquen gràcies a l'empenta de les excepcions."